

SREČA

Kolikor se pisatelj spominja v njegovi vasi nikoli niso govorili o sreči. Če so jo že omenjali, so jo ko se jim je zgodila nesreča in so v njej poiskali tudi nekaj sreče.

Sredi vasi pa je stala hiša v kateri je prebival Strežek – droben možicelj, ki je v vsem poiskal nekaj srečnega in veselega. Zanj je skrbela njegova mama, ki je prijateljevala z dvema kramarjema iz Benečije. Po njeni smrti sta mu prijatelja iz beške meje pripeljala ženo Katarino, s katero se je po vasi hvalil, kako dobra žena je. Na jesen mu je rodila deklico Tinko, o kateri so po vasi potovale čenče, da ni njegov otrok. Punčka je rasla, bila je živahen otrok, v šoli pa ji ni šlo prav dobro. Po dogodku v šoli se je Kosmač vanjo zaljubil in otroška ljubezen je trajala vso osnovno šolo, potem pa je pisatelj odšel na gimnazijo v Gorico. Ni je ogromno časa in nekega dne, ko je bil Kosmač doma, sta se srečala ob potoku in imela kratek pogovor, čez nekaj tednov pa je po vasi zašumelo, da je Tinka noseča. Rodila je deklico, ki pa je bila bebava, a Strežek se je z njo vseeno hvalil po vsej vasi in tako so jo poimenovali Sreča.

Ko se je Kosmač ob naslednjih počitnicah spet vrnil v vas, je izvedel, da se govori, da je Tinka odšla od hiše. Ker je bilo njeni mami zaradi tega hudo, je obolela in umrla. Sreča je rasla in iz dneva v dan je postajala vse nasilnejša, da jo Strežek komaj krotil. Kosmač je Srečo enkrat tudi videl, ta pa se je zakadila vanj in ga začela gristi in pretepati.

Čez nekaj mesecev je prek očetovega pisma izvedel, da je so Tinko in Srečo našli mrtvo ob potoku. Tinka je bila vsa razjedena in pogrizena, nekaj od rib, nekaj pa od Srečinih zob. Strežek je ob tem dejal, da je bila edina Srečina sreča da je umrla.